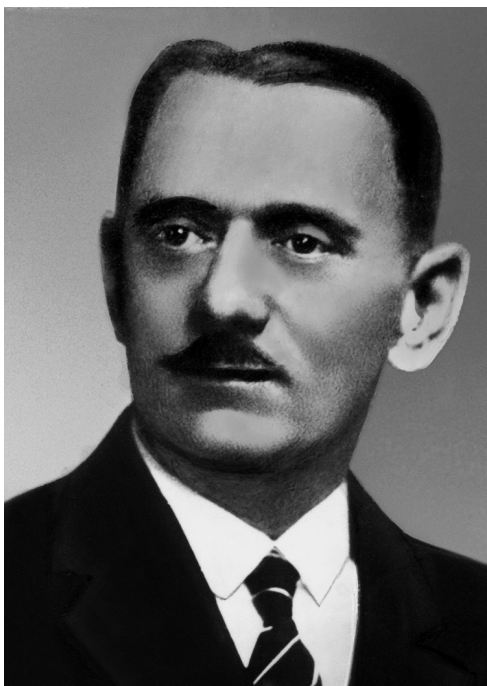

DR. FETTICK OTTÓ

1875–1954

Állatorvos, orvosdoktor, a M. kir. Állatorvosi Főiskola belklinikai tanársegéde (1903–1905), a tejhigiéniai laboratórium vezetője (1905), a tejhigiénia tantárgy első előadója (1907–1934). 29 éven át végzett eredményes munkát a tejhigiénia elméleti és gyakorlati oktatásában. Műgyűjtő, a kerámia-, az üveg- és a textilművesség elismert szaktekintélye.

Fettick Ottó 1875-ben született Budapesten. Állatorvosi oklevelét 1896-ban szerezte meg. A kitűnő előmenetelű állatorvos 1903-ban tanársegéd lett a bel-orvostani klinikán. Itt a parazitológia felé orientálódott, és egy disszertáció megírásával is foglalkozott, amelyben a baromfi-galandférgességről kívánt írásban és számos táblaképben, de főleg csak morfológiai-diagnosztikai irányban áttekintést adni. Amikor dolgozata már jócskán előrehaladt, biztatást kapott arra, hogy inkább tejhigiénéiával foglalkozzon, mert a tanári kar egy tejhigiéniai tanszék felállítását tervezi. Ezért 1905-ben az akkor létesített tejhigiéniai laboratórium vezetésével bízták meg. Ezután külföldi tanulmányúton gyarapította ismereteit. 1907-ben hazaérkezve segédtanárrá nevezték ki. A tejhigiénia tantárgy akkor még nem volt kötelező vizsgatárgy, csak 1917-től kezdődően lett azzá. Eredményes munkássága, valamint értekezése alapján 1909-ben magántanárrá habilitálták; 1917-ben címzetes nyilvános rendkívüli, 1924-ben pedig címze-

tes nyilvános rendes tanári kinevezést nyert. A tanszéki jellegű tejhigiéniai laboratóriumot évtizedeken át vezette. Sajnos sem az első világháborút megelőző, sem az azt követő idők nem kedveztek egy új rendes tejhigiéniai tanszék felállításának. Új tanszékeket nem létesítettek a számára, bár a címzetes nyilvános rendkívüli, sőt rendes tanári fokozatokat megkapta.

Amikor pedig 1934-ben létrejött a műegyetemi fúzió, Fettick nyugállományba vonult, miközben a tejhigiéniai laboratóriumot ideiglenesen megszüntették.

Tanársága idején, 1929-ben, a pécsi Erzsébet Tudományegyetemen orvosi diplomát is szerzett, és élete végéig gyermekgyógyászattal foglalkozott. Előadásainak fő témája a rendes és a hibás tej, a tej pasztörözése és sterilizálása, a tejtermelés és a tejkereskedelem ellenőrzése, a higiénikus tejtermelés voltak.

Oktatómunkáján kívül kutatómunkát is végzett. A tejhigiénia elméleti és gyakorlati területén élénk tevékenységet fejtett ki. Kezdetben ugyan a vizeletvizsgálat kérdéseivel foglalkozott, állatorvos-doktori értekezésének tárgya azonban már a tejhigiénia körébe esett. Kutatta a rendellenes tej létrejöttének okait, jelentékeny vajexportunkra való tekintettel vizsgálta a vajban előforduló baktériumokat, erjesztő- és penészgombákat. Foglalkozott a gümőkór, a lépfene és a fertőző hurutos tőgygyulladás közegészségügyi és tejjgazdasági jelentőségével is. Az *Állatorvosi zsebkönyv* számára összefoglalta a tej és a tejtermékek vizsgálati eljárásait. Gyakorlati működése a szaktanácsadói tevékenység terén jelentős és eredményes volt. A laboratóriumában készült állatorvos-doktori értekezések témája nagyjából a tej mikroflórájának tárgykörébe tartozik.

Az 1907-ben Pécsen megtartott hazai tejjgazdasági kongresszus szervezésében már jelentős szerepet vállalt. 1909-ben lefordította és hazai vonatkozású jegyzetekkel látta el Rievel *Tejhygiéne* című könyvét. *A tejjgazdaságok vizének ellenőrzése és vizsgálata* című könyve 1931-ben jelent meg. Részt vett a III. Nemzetközi Tejjgazdasági Világkongresszuson; a kongresszusok java részén személyesen vagy közleményeivel szerepelt.

Közleményei a hazai szaklapokon kívül a *Zeitschrift für Fleisch- und Milchhygiene*, a *Milchwirtschaftliches Zentralblatt*, a *Zeitschrift für Tiermedizin* hasábjain és a nemzetközi tejjgazdasági kongresszusok évkönyveiben jelentek meg.

Fettick Ottó nem alapított családot. Élete legjavát szintén műgyűjtéssel foglalkozó testvérei és rokonai társaságában töltötte, akiknek jelentékeny vagyonuk és jövedelmük volt. Rokonságának elhalálózása után mind több és több időt szentelt műgyűjtői tevékenységének; a kerámia-, az üveg- és a textilművesség területén szaktekintéllyé vált. A nyilvánosságtól mindinkább visszavonult, a műértő körök csendes, szerény látogatója lett. Szinte felbecsülhetetlen értékű gyűjteményét az államra hagyományozta. A hazai múzeumok, az Iparművészeti Múzeum és a Hopp Ferenc Kelet-ázsiai Művészeti Múzeum egyik legnagyobb

donátora, kinek érdemeit halála után a *Múzeumi Híradó* hasábjain rendkívüli megbecsüléssel méltatták.

Fettick Ottó visszavonultan élő, szerény, finom szellemű, lágyszívű, mindenkinek csak jót akaró, művészi képességekkel megáldott ember volt, aki csendben végzett oktató-kutató munkájával az elsők között hívta fel a figyelmet a tejhigiénia elméleti és gyakorlati jelentőségére.

1954 telén, 79 éves korában hunyt el.

Irodalom

- Magyar Állatorvosok Lapja. Fettick Ottó különszáma.* Budapest, 1955. június.
- Károly Rezső: *A magyar mezőgazdasági kísérleti intézetek ismertetése.* Pallas Ny., Budapest, 1922. 176 p.
- Kotlán Sándor: *A magyar állatorvosképzés története 1787–1937. A M. kir. József Nádor Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem Állatorvosi Osztálya alapításának 150-ik évfordulója alkalmából.* Pátria, Budapest, 1941. 210 p.
- Fettick Ottó-emlékülés. *Magyar Állatorvosok Lapja*, 1976. 31. 11. 747.
- Katona Ferenc: Emlékezés Fettick Ottóra, a tejhigiénia első magyar professzorára, születésének 100. évfordulóján. *Magyar Állatorvosok Lapja*, 1977. 32. 10. 671–675.